

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.449/2012/4.szám

A Kúria a dr. Bódis Pál ügyvéd (által képviselt S.-T. Termelő és Szolgáltató Kft. felperesnek, dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen, támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Balassagyarmati Törvényszék 2012. március 21. napján hozott 10.K.20.073/2012/4. számú jogerős ítélete ellen, a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 10.K.20.073/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. május 15-én egységes területalapú támogatás (SAPS) igénybevétele céljából kérelemmel fordult az alpereshez. Az alperes elsőfokú hatósága 2010. augusztus 16-án kelt határozatában a felperes kérelmét elutasította és egyidejűleg a korábban folyósított 1.520.444 forint támogatás visszafizetésére kötelezte. Döntését a hatóság azzal indokolta, hogy az igényelt és az ellenőrzés után megállapított terület közötti különbség meghaladta az ellenőrzéseket követően megállapított terület 20 %-át, következésképpen a felperes kérelme nem volt teljesíthető. Ugyanakkor a 796/2004/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: EKr.1.) 51. Cikke alapján a túligénylés miatt a felperessel szemben jogkövetkezményeket kellett alkalmaznia.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság 2011. augusztus 9-én kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését azzal indokolta, hogy a határozat meghozatalakor nem lehetett figyelembe venni a felperes által hivatkozott LAHIX-P-07 azonosítóval jelölt fizikai blokk 2. számú táblájában található 9,66 ha területet, mert a földterülettel kapcsolatban per volt folyamatban. A perben született bírósági ítélet értelmében a felperes és harmadik személyek között a kérdéses földterület kapcsán érvényes haszonbérleti szerződés nem jött létre. Így az első fokon eljáró bíróság a szerződést az ítélet meghozataláig, 2008. december 3-ig érvényesnek minősítette, de kötelezte a felperest a földterület harmadik személyek részére történő birtokba adására. A felperes fellebbezése folytán eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a birtokba adásra vonatkozó rendelkezések tárgyában az elsőfokú ítéletet nem érintette. Az alperes értelmezése szerint az egységes földalapú támogatásokról szóló 37/2009.(IV.3.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-a alapján csak a jogszerű földhasználó veheti igénybe a támogatást, a 73/2009/EK rendelet (a továbbiakban: EKr.2.) 35. cikk (1) bekezdése értelmében a támogatás igénybevételének feltétele az, hogy a termelő 2009. június 9-éig rendelkezzen a támogatással érintett földterülettel. A felperes az R. és az EKr.2. hivatkozott rendelkezéseinek nem tett eleget, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete értelmében a támogatással érintett földterülettel csak 2008. szeptember 3-áig rendelkezett jogszerűen. Mivel a 9,66 ha területet a támogatás igénylése kapcsán nem lehetett figyelembe venni, ezért jogkövetkezményekkel járó túligénylést kellett megállapítani a felperes terhére.

A felperes keresete folytán eljáró Balassagyarmati Törvényszék 10.K.20.073/12/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítéletet az alperes határozatában foglaltakkal megegyezően indokolta. Arra a következtetésre jutott, hogy a felperes 2008. december 3-áig használta jogszerűen a földterületet, így az alperes felülvizsgálni kért határozata nem sértett jogszabályt, amikor a támogatható területek között nem vette figyelembe, ezzel szemben túligénylésként kezelte a 9,66 ha alapterületű földterületet.

A felperes felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (4) bekezdésére tekintettel a Törvényszék ítéletének, valamint az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte annak megállapításával, hogy a felperest megillette a 2009-es évre vonatkozóan a SAPS támogatás. Perköltségigénye is volt az alperessel szemben. Felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 228. (4) bekezdését, valamint 236. §-át. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésnek a végrehajtásra halasztó hatálya van, és mindaddig, amíg az ügyben jogerős és végrehajtható ítélet nem születik, addig a felperesnek joga volt a földet birtokában tartani, művelni. A jogerős ítélet kézbesítéséig a felperes megfelelt az R. 5. §-ában foglalt kritériumoknak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes felülvizsgálati kérelmének elutasítását és a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, figyelemmel a 274. § (1) bekezdésére is, tárgyaláson kívül vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében „[a] határozat jogerőre emelkedésére a kellő időben benyújtott fellebbezésnek, illetőleg csatlakozó fellebbezésnek halasztó hatálya van;” A Pp. 236. §-a szerint pedig „[a] fellebbezésnek a határozat végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve ha a

törvény vagy a törvény alapján a bíróság másként rendelkezik".

A jogerő és a végrehajthatóság egymáshoz kapcsolódó fogalmak, mivel csak a jogerős ítélet végrehajtható. Az alakilag jogerőssé váló ítélet az anyagi jogerőt is jelenti egyben: az ítélethez a felek és a bíróság is kötve van, a jogerős ítélet irányadó a felek és a bíróság számára. A megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 66.]. Az anyagi jogerő hatásaként egyebekben beállnak a Pp. 229. § (1) bekezdése szerinti res iudicata jogkövetkezményei. A res iudicata, tartalma szerint a felek viszonylatában az adott alanyi jog tekintetében, az adott tényállás mellett megváltoztathatatlanságot eredményez.

A felülvizsgálati kérelemben felvetett, eldöntendő kérdés az, hogy a másodfokú ítélettel beálló anyagi jogerő - és ezzel a res iudicata hatás - az adott esetben érinti-e, és mennyiben az elsőfokú bíróság ítéletének tartalmát.

Az anyagi jogerő mindig a keresettel érvényesített jog tárgyában meghozott ítélethez fűződik.

A felperes és harmadik személyek között folyamatban volt magánjogi perben a perbe vitt alanyi jog - egyebek mellett - a bárándi 015/4 hrsz.-ú ingatlan földhasználati jogának jogcíme volt. Ebben a kérdésben a Püspökladányi Városi Bíróság ítéletében úgy foglalt állást, hogy a kérdéses földterületek vonatkozásában a felek között érvényes mezőgazdasági haszonbérleti szerződés nem jött létre, ennek ellenére szerződéses viszonyt az ítélet meghozataláig hatályossá nyilvánította. Az ítélet önmagában nem keletkeztetett jogszerű jogcímet a felperes számára, jóhiszemű földhasználóként azonban alapot teremtett a felek közötti kötelmi jogi elszámolásra. A dologi jogban a dolog használata önmagában nem jelent jogszerű használatot is. Ami a közigazgatási jogviszonyra vonatkoztatottan mindenképpen megállapítható azonban az az, hogy felperes 2008. december 3-áig jóhiszeműen volt a földterület birtokában.

A felperes által nem vitatott peradatok szerint a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság nem érintette a földhasználat 2008. december 3-áig terjedő földhasználatára vonatkozó elsőfokú rendelkezéseket. Ezért ebben a tekintetben a felperes és harmadik személyek közötti jogvitát az első fokú bíróság ítélete döntötte el, amely jogerőssé a másodfokú bíróság határozata után vált. Ez pedig azt jelenti, hogy a földhasználat tekintetében ehhez a bírói döntéshez kapcsolódik az anyagi jogerő, - res iudicata hatás -, illetve a végrehajthatóság.

A R. 5. §-a alapján csak a jogszerű földhasználó veheti igénybe a támogatást, és az EKr.2. 35. cikk (1) bekezdése értelmében a támogatás igénybevételének további feltétele az, hogy a termelő 2009. június 9-éig rendelkezzen a támogatással érintett földterülettel. A felperes a magánjogi perben született ítéletek eredményeként jogszerűen 2008. december 3-áig rendelkezett jogszerűen a

támogatási kérelemmel érintett földterülettel, 2009. június 9-én pedig már nem.

A kifejtettekből következőleg helyes érvek mentén és jogszerűen döntött a Törvényszék akkor, amikor a felperes keresetét elutasította megállapítva az alperes határozatának jogszerűségét. A Pp. 228. § (4) bekezdésében, valamint a 236. §-ában foglaltak alapján nem lehetett megállapítani a Törvényszék ítéletének jogsértő jellegét.

Ezért a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét megalapozatlannak találta és a Törvényszék ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdésére tekintettel hatályában fenntartotta.

A felperes sikertelen felülvizsgálati kérelmére tekintettel köteles a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű perköltségének megfizetésére. Ugyancsak pervesztességére tekintettel, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § és 50. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2013. június 11.

Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró